

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Strukturális
és Beruházási Alapok

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

A zene örök kapocs

KULT **M. Tóth Géza animációs filmrendező és Gózon Ákos újságíró volt a Csermák Antal Zeneiskola volt növendékeket megszólaltató, jubileumi beszélgetéssorozatának pénteken. Bár egyikük sem zenész lett, sorsuk jól mutatja: aki egyszer megismerkedik a zenével, sosem szakad el tőle teljesen.**

2017.01.09
04:30

M. Tóth Géza családjában a zenélésnek hagyománya van. Noha egyetlen felmenője sem volt hivatásos zenész, természettudományos hivatást végzők ellenben bőven akadnak köztük, mindenki játszott valamilyen hangszeren a családjában. Ő maga kisgyerekként a cselló és a nagybőgő mellett döntött, előbbit Pájer Sára tanárnőnél tanulta a Csermák Antal Zeneiskolában, utóbbit Mozdényi Györgytől.

A VENDÉGEKKEL MÁRKUSNÉ VÖRÖSHALMAI BEBESZÉLTETÉTT

Gózon Ákos esetében már határozottabbak a zenei gyökerek: a zeneiskolát és Szirbek Józsefet megelőzően zongorázni nagymamájától tanult, aki korábban több koncerten is fellépett, szüleitől pedig az ének szeretetét hozta. Utólag bevallja, nem volt különösebben jó zongorista, de nagyon szerette az órákat. Mindaz, amit kisiskolásként megtapasztalhatott, nagyban hatott a pályája későbbi alakulására is, elsősorban a tehetséggondozás területén.

Mindketten vallják, elképesztően szerencsések, amiért Veszprémben nevelkedhettek. A kulturális élet már akkor is pezsgő volt, csak az éppen zárva tartó színház hiányzott M. Tóth Géza szerint, akit már középiskolásként lenyűgöztek a komplex művészeti kezdeményezések. Gózon Ákos szerint nemcsak a kultúra, az épített környezet is olyan adomány, amiért nem lehetnek elég hálásak.

AZ ESEMÉNYEN BELLEPETT AZ ISKOLA KÉT CESELLISTÁJA

Ma is Budapesten élő veszpréminek tartják magukat – ahol egyébként, mint egykori lovassys osztálytársak, időnként újra összefonódott az életük, függetlenül attól, hogy végül egyikük sem zenészként tanult tovább. A zene azonban valahogy örök kötelék maradt, feleségeiket is ugyanabban a kórusban, a Bartók Béla kórusban ismerték meg mindketten. Gózon Ákos az ELTE révén került a kórushoz, M. Tóth Géza pedig úgy érezte, az Iparművészetin hiányzik az a szubkultúra, ahol jól érezné magát, így elszegődött nagybőgősként az ELTE koncertzenekarába, ahol a kórusban éneklő későbbi feleségével találkozott.

De a zene később sem tűnt el az életükből. Gózon Ákos magyar-történelem szakon szerzett diplomát, de már másodéves korában a Magyar Televízió szerkesztő-riporteri képzésére járt, mert mint mondja, a retorika, a szép beszéd mindig is lenyűgözte, a zene mellett abban tudott igazán otthonosan mozogni. Ösztöndíjjal jutott ki Angliába újságírást tanulni, ahol egyébként a helyi kórusban is énekelt, majd hazatérve egyből a médiában helyezkedett el.

Másfél évtizedig volt a Magyar Rádió vezető szerkesztője, hallhattuk a Petőfi Rádióban, ahol két zenével kapcsolatos műsora is volt, a Bartók Rádió Sűgőlyuk című műsorában, az ezredforduló idején pedig Hangzó magyar évezred címmel készített műsort, melyben a minket körülvevő hangokat rekonstruálták. Emellett a televíziózásba is belekóstolt, láthattuk a Magyar Televíziónál és a Duna Tévéen is több kulturális műsorban. 2004 óta az Élet és Tudomány főszerkesztője. Jelenleg többek között a lap szerkesztése és az ifjú tudományos tehetségek felkutatása és támogatása foglalkoztatja, három tehetséggondozó programban is részt vesz. A zenei képzettségnek azonban a mai napig hasznát veszi: mint mondja, anélkül a rádióban például meg se lehetne szólalni.

A művészet, a kultúra M. Tóth Géza életében is központi szerepet tölt be, ő épp csak a másik oldalról fogta meg a dolgot: animációs filmrendezőként és producerként több száz alkotást jegyez. 2002-ben alapította meg a Kedd Animációs Stúdiót, ahol a Bogyó és Babóca című népszerű mesesorozat is készült. Munkái igen széles spektrumon mozognak és nem beskatulyázhatók, a zeneiség azonban fontos szerepet kap bennük az alkotás során. Legismertebb alkotása, a Maestro kis fricskával ugyancsak a zene köré épül, melyet az Amerikai Filmakadémia 2007-ben Oscar-díjra jelölt a legjobb animációs rövidfilm kategóriában.

Tudását igyekszik a fiatalabb nemzedékeknek is átadni: korábban a MOME-n oktatott, 2010 óta a Színház-és Filmművészeti Egyetemen tanít, 2014 óta az intézmény rektora is. A zene a mai napig elkíséri őt is: rendszeresek a családi zenélések, két lánya kiválóan zongorázik.